

Dosar nr. 10194/2/2009*

ROMANIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
SENTINȚA CIVILĂ NR. 7039
Ședința publică de la 24 noiembrie 2011
Curtea constituită din:
PREȘEDINTE - MIRELA DANCIU
GREFIER - ELENA LELIA COMBEI

Pe rol fiind soluționarea acțiunii în contencios administrativ formulată de reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII în contradictoriu cu pârâtul VLAIC IOAN, având ca obiect constatarea calității de lucrător/colaborator al securității (OUG nr. 24/2008).

La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă pentru reclamant consilier juridic, în baza delegației nr. 4090/23.11.2011 pe care o depune la dosar, lipsind pârâtul.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Curtea dispune rectificarea citativului în sensul că părțile nu au calitatea de recurent-pârât și intimat – reclamant, ci de reclamant, respectiv pârât.

Nemaifiind alte cereri prealabile de formulat și nici excepții de invocat, Curtea acordă cuvântul pe propunere de probe.

Având cuvântul, reprezentantul reclamantului solicită încuviințarea probei cu înscrisurile de la dosar.

În temeiul art. 167 C.pr.civ., Curtea va încuviința pentru părți proba cu înscrisuri apreciind-o ca fiind pertinentă, concludentă și utilă soluționării cauzei.

Nemaifiind alte cereri de formulat, Curtea constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul atât pe excepția de neconstituționalitate invocată de pârât, precum și asupra fondului cauzei.

Având cuvântul, reprezentantul reclamantului precizează faptul că cererea de sesizare a Curții Constituționale este admisibilă, având în vedere faptul că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 29 din Legea nr. 47/1992.

În ceea ce privește fondul cauzei, solicită admiterea acțiunii așa cum a fost formulată și, în consecință, constatarea calității de colaborator al Securității a pârâtului, ca urmare a faptului că sunt îndeplinite condițiile art. 2 lit. b din O.U.G. nr. 24/2008.

În temeiul art. 150 C.pr.civ., Curtea declară închise dezbaterile și reține cauza spre soluționare.

CURTEA,

Deliberând asupra cauzei civile de față, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul acestei instanțe la data de 29.10.2009 sub numărul 10194/2/2009 reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității a chemat în judecată pe pârâtul Vlaic Ioan solicitând să se constate calitatea acestuia de colaborator al securității.

În motivarea cererii reclamantul a arătat, în esență, că pârâtul este viceprimar al comunei Panticeu, județul Cluj, motiv pentru care s-au demarat verificări sub aspectul constatării calității de lucrător sau de colaborator al Securității. S-a arătat că pârâtul a fost recrutat la data de 30.05.1986, sub numele conspirativ „CĂMĂTARU”, pentru acoperirea informativă a Oficiului PTTR din comună, cât și pentru cunoașterea și supravegherea unor elemente aflate în atenția organelor de securitate, mai ales pe linia sectelor Martorii lui Iehova. La aceeași dată a semnat angajament olograf.

În drept au fost invocate dispozițiile art. 3 lit. g), art. 2 lit. b), art. 5 alin. 1, art. 8 lit. a), art. 11 alin. 1 din OUG nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea 293/2008, coroborate cu art. 31 alin. 1 și art. 35 alin. 5 lit. a din Regulamentul de organizare și funcționare al CNSAS adoptat prin Hotărârea nr. 2/2008 și art. 112 C.pr.civ.

Reclamantul a depus la dosarul cauzei Nota de constatare DI/I/3616/04.12.2008, actele despre care face vorbire în cererea de chemare în judecată și care au stat la baza întocmirii Notei de constatare.

Pârâtul, legal citat, a depus note de ședință prin care a invocat excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 lit. b) teza I din OUG nr. 24/2008. În susținerea acestei excepții, s-a arătat în esență că dispozițiile art. 2 lit. b) teza I din OUG nr. 24/2008 sunt neconstituționale în raport de prevederile art. 30 alin. 1 și 2 și art. 15 alin. 2 din Constituția României.

Prin sentința civilă nr. 2447/25.05.2010 pronunțată de Curtea de Apel București a fost admisă acțiunea reclamantului și s-a constatat calitatea pârâtului Vlaic Ioan de colaborator al Securității.

Împotriva acestei sentințe a formulat recurs pârâtul, înregistrat pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la data de 19.08.2010 sub nr. 10194/2/2009.

Prin decizia nr. 1796/25.03.2011 a Înaltei Curți de Casație și Justiție a fost admis recursul formulat de recurentul-pârât, a fost casată sentința atacată și trimisă cauza spre rejudecare la aceeași instanță.

În considerente s-a reținut că, deși pârâtul a invocat excepția de neconstituționalitate, iar în practica s-a consemnat că instanța a reținut spre soluționare cauza pe excepție și pe fond, instanța a omis să cerceteze admisibilitatea excepției de neconstituționalitate și cererea de sesizare a Curții Constituționale, neexistând nici în considerentele sentinței, nici în dispozitiv vreo referire la aspectele menționate.

Cauza a fost reînregistrată pe rolul Curții de Apel București la data de 15.09.2011 sub nr. 10194/2/2009*.

Analizând actele și lucrările dosarului, Curtea reține următoarele:

Instanța va analiza cu prioritate condițiile de *admisibilitate a cererii de sesizare a Curții Constituționale* cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 lit. b) teza I din OUG nr. 24/2008 formulată de pârât.

Dispozițiile art. 29 alin. 1, 2 și 3 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, reglementează condițiile de admisibilitate ale excepției de neconstituționalitate și, totodată, ale cererii de sesizare a instanței de contencios constituțional, iar dispozițiile art. 29 alin. 4 și 5 din Legea nr. 47/1992 - de strictă interpretare și aplicare - prevăd soluțiile ce pot fi pronunțate de instanțele judecătorești sau arbitrale în procedura declanșării contenciosului constituțional, care pot fi fie admiterea - când instanța în fața căreia s-a invocat excepția de neconstituționalitate constată întrunite cumulativ condițiile de admisibilitate, fie respingerea ca inadmisibilă - când aceste condiții nu sunt întrunite cumulativ.

Din analiza actelor și lucrărilor dosarului, Curtea apreciază că cererea pârâtului de sesizare a Curții Constituționale întrunește cumulativ condițiile de admisibilitate:

Astfel, dispozițiile art. 2 lit. b) teza I din OUG nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 182 din 10 martie 2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 800 din 28 noiembrie 2008, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Legii nr. 293/2008 pentru aprobarea OUG nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, pretins neconstituționale, fac parte dintr-o ordonanță de urgență a Guvernului, respectiv lege de aprobare a ordonanței de urgență, în vigoare la momentul invocării excepției și ele au legătură cu soluționarea cauzei, întrucât reglementează cadrul legislativ în baza căruia reclamantul CNSAS a promovat prezenta acțiune în constatare.

Pentru aceste motive, în baza dispozițiilor art. 29 alin. 4 din Legea nr. 47/1992 republicată, cu modificările ulterioare, va dispune sesizarea Curții Constituționale în vederea soluționării excepției de neconstituționalitate invocate de către pârâtul **Vlaic Ioan**.

În privința temeiniciei excepției invocate, Curtea apreciază că se impune respingerea excepției, întrucât dispozițiile criticate au o rațiune bine determinată față de scopul declarat al actului normativ de a institui o formă de continuare „într-un mecanism nou, a procesului de deoalare a activităților exercitate de regimul comunist”, care a exercitat, în special prin intermediul Securității, "o permanentă teroare împotriva cetățenilor țării, a drepturilor și a libertăților lor fundamentale". Aceasta îndreptățește accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, prin consemnarea publică a abuzurilor, și contribuie la o mai bună înțelegere a prezentului și la o proiectare adecvată a viitorului societății românești.

Astfel, scopul ordonanței, enunțat în acești termeni, răspunde unor exigențe politice ale societății românești și dreptului la informație consacrat prin art. 31 din Constituția României și în considerarea celor enunțate în preambul, art. 1 din OUG

nr. 24/2008 reglementează accesul cetățenilor români sau străini care după 1945 au avut cetățenie română, precum și al cetățenilor unei țări membre a Organizației Tratatului Atlanticului de Nord sau ai unui stat membru al Uniunii Europene la propriul dosar întocmit de Securitate, precum și la alte documente și informații care privesc propria persoană, în conformitate cu prevederile legii privind protejarea informațiilor care privesc siguranța națională, precum și dreptul acestor persoane de a afla identitatea lucrătorilor Securității și a colaboratorilor acesteia, care au contribuit cu informații la completarea dosarului. Mai mult, în temeiul art. 1 alin. (7) din ordonanță, persoana, subiect al unui dosar din care rezultă că a fost urmărită de Securitate, are dreptul de a solicita verificarea calității de lucrător al Securității pentru ofițerii sau subofițerii care au contribuit la instrumentarea dosarului.

Așa fiind, în cuprinsul Deciziei nr. 267/2009 Curtea Constituțională a observat că OUG nr. 24/2008 urmărește scopul de deconspirare, enunțat în preambul, a persoanelor care au contribuit la instrumentarea dosarului întocmit de Securitate, prin consemnarea publică - publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, și punerea la dispoziția mijloacelor de informare în masă de către Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, în temeiul art. 12 alin. (1) din ordonanță - a celor care ocupă demnitățile sau funcțiile enumerate în art. 3, precum și a celor care își manifestă intenția de a candida pentru alegerea ori numirea în aceste demnități sau funcții. Sub acest aspect, OUG nr. 24/2008 operează o modificare substanțială a regimului juridic aplicabil persoanelor constatate ca fiind "lucrătoare ale Securității" față de prevederile Legii nr. 187/1999, declarată neconstituțională prin Decizia nr. 51 din 31 ianuarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 95 din 6 februarie 2008, reținând că reglementarea anterioară nu a urmărit doar deconspirarea persoanelor care au participat la activitatea de poliție politică comunistă, ci a promovat răspunderea juridică și politică a acestora, cu scopul îndepărtării lor din anumite funcții și împiedicării lor de a candida pentru alegerea sau numirea în acele funcții. Mai mult, așa cum a reținut Curtea Constituțională prin decizia menționată, legea crea premisele unei forme de răspundere morală și juridică colectivă, pentru simpla participare la activitatea serviciilor de informații, fără vinovăție și fără existența unei fapte de încălcare a drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Pe fondul cauzei, la data de 30.05.1986 pârâtul a semnat un angajament olograf din care reiese că a acceptat colaborarea în mod organizat și secret cu organe ale Securității sub numele conspirativ „Cămătaru”, angajându-se să păstreze secretul colaborării (f. 28). Ulterior semnării angajamentului, pârâtul a furnizat benevol informații referitoare la persoane care făceau parte din secta „Martorii lui Iehova”.

În drept, Potrivit art. 2 lit. b) din OUG nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări prin Legea nr. 293/2008, prin colaborator al Securității se înțelege persoana care a furnizat

informații, indiferent sub ce formă, precum note și rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității, prin care se denunțau activitățile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist și care au vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. (...) Colaborator al Securității este și persoana care a înlesnit culegerea de informații de la alte persoane, prin punerea voluntară la dispoziția Securității a locuinței sau a altui spațiu pe care îl deținea, precum și cei care, având calitatea de rezidenți ai Securității, coordonau activitatea informatorilor.

Așadar, prima condiție ce trebuie îndeplinită pentru a se constata că o persoană a avut calitatea de colaborator al Securității este aceea ca această persoană *să fi furnizat informații*, indiferent sub ce formă, precum note și rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității, a doua condiție vizează calitatea informației furnizate, în sensul că prin aceste informații *se denunțau activitățile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist*, iar a treia condiție se referă la efectele furnizării informațiilor, în sensul că *au vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului*.

Din probele administrate în cauză de reclamant, reiese că prima condiție impusă de dispozițiile legale precitate, este îndeplinită, pe parcursul colaborării cu organele de Securitate, pârâtul furnizând informații sub formă de note scrise despre atitudini potrivnice regimului totalitar comunist.

În raport de conținutul înscrisurilor depuse la dosarul cauzei, Curtea reține că prin informațiile furnizate, pârâtul a denunțat atitudini considerate a fi potrivnice regimului totalitar, iar acestea vizau îngrădirea dreptul la libertatea de exprimare a persoanelor vizate în notele informative întocmite ca urmare a angajamentului de colaborare cu structurile Securității, precum și libertatea de conștiință, fiind de natură a atrage consecințe negative asupra persoanelor indicate. Așadar, în cauza de față sunt îndeplinite și celelalte două condiții prevăzute de dispozițiile art. 2 lit. b) din OUG nr. 24/2008.

Sub aspectul celei de-a treia condiții enunțate, Curtea observă că interpretările gramaticală, logico - sistematică și teleologică ale prevederilor legale anterior indicate, conduc la concluzia certă că nu este necesar, pentru ca o persoană să fie încadrată în categoria colaboratorilor poliției politice, ca activitatea acesteia să fie adus efectiv atingere drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, fiind suficient ca ea să fi fost îndreptată împotriva acestor drepturi și libertăți și să fi fost aptă să le aducă atingere.

Activitatea concretă a pârâtului, astfel cum rezultă din materialul probator, a determinat o supraveghere îndeaproape a persoanelor despre care dăduse informații. În concluzie, informațiile furnizate de pârât au îngrădit dreptul la libertatea de exprimare și libertatea de conștiință prevăzut de art. 28 din Constituția României din 1965, coroborat cu art. 19 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice, precum și dreptul la viață privată prevăzut de art.17 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice.

În același context, Curtea observă că rațiunea adoptării OUG nr.24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității aprobată cu modificări prin Legea nr. 293/2008 derivă din necesitatea cunoașterii de către membrii societății postcomuniste a fostului regim totalitar și a modalității de lucru practicate de acesta, a verificării a posteriori a comportamentului persoanelor care, în prezent, candidează pentru, sau, după caz, ocupă demnități ori funcții publice (aflându-se în situații de a fi garanții Constituției și ai democrației) sau dețin titluri care implică o dimensiune morală primordială, legea neavând un scop punitiv și neînstituind o responsabilitate penală a celor în privința cărora se va constata că au fost lucrători sau colaboratori ai Securității.

Prin urmare, instanța de judecată sesizată urmare a aprobării Notei de constatare, analizând cererea în raport de ansamblul probator administrat în cauză, apreciază că CNSAS, în calitate de reclamant, a făcut dovada susținerilor sale, astfel încât urmează să constate calitatea pârâtului de colaborator al Securității.

Față de aceste considerente, instanța urmează să admită acțiunea și să constate că pârâtul a avut calitatea de colaborator al Securității.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Admite cererea de sesizare a Curții Constituționale formulată de pârât.

În temeiul art. 29 alin. 1 și 3 din Legea nr. 47/1992 dispune sesizarea Curții Constituționale a României cu privire la soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 lit. b) teza I din OUG nr. 24/2008.

Admite acțiunea formulată de reclamantul **CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII**, cu sediul București, str. Matei Basarab, nr. 55-57, sector 3, în contradictoriu cu pârâtul **VLAIC IOAN**, cu domiciliu în comuna Panticeu, județul Cluj.

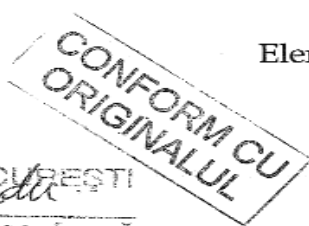
Constată că pârâtul a avut calitatea de colaborator al Securității.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică, azi, 24 noiembrie 2011.

GREFIER,
Elena Lelia Combei

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA I

Red./thred. MD
4ex./22.12.2011

Se prezintă o copie fiind conformă
cu originalul și cu
acastă instanță nr. 10194/22.12.2011
se decidează de noi
GREFIER SEF.

6

(165.189)

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București, C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, Șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

